

РЕШЕНИЕ

№ 2667

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1436** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл.70 – чл.73 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по искане на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. от САК, за възобновяване на административнонаказателното производство по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200314/24.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“. Молителят сочи, че действията по връчване на наказателното постановление са „неправилни, необосновани и незаконосъобразни и извършени при съществени нарушения на процесуалните правила“, поради което на основание чл. 73, ал.4, т.1 и т.3 от ЗАНН от съда се иска да възобнови административнонаказателното производство.

В съдебно заседание, молителят се представлява от адв. В., който поддържа искането и претендира разноси по списък, който представя.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Д., която моли искането да бъде отхвърлено като неоснователно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП моли искането за възобновяване да бъде отхвърлено като неоснователно.

Административен съд София-град, XXV касационен състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Срещу „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., е образувано административнонаказателно производство за установено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. На 12.08.2022 г. административнонаказващият орган – директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“ е издал Наказателно постановление № 22-2200314/24.08.2022 г. Върху същото е отбелязано, че е връчено по реда на чл.58, ал. 2 от ЗАНН на 12.09.2022 г. и е влязло в сила на 27.09.2022 г.

От доказателствата по преписката е видно, че наказателното постановление е било връчено и лично на адв. В. в качеството му на представляващ дружеството „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД на 19.12.2022г. Предвид липсата на данни същото да е било обжалвано, дори напротив – с оглед изявлението в открито съдебно заседание на процесуалния представител на дружеството, че постановлението не е било обжалвано, съдът приема, че към момента на подаване на искането за възобновяване на 06.02.2023г. наказателното постановление е било влязло в сила.

При тези данни към настоящия момент съдът приема, че предложението е процесуално допустимо, като подадено от надлежна страна и в рамките на срока, предвиден по чл. 71 от ЗАНН. Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Искането се основава на твърдението, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като процесното Наказателно постановление № 22-2200314/24.08.2022 г. не било връчено на датата, отбелязана върху него - 12.09.2022 г., респ. не е влязло в сила на вписаната върху печата дата 27.09.2022 г. Според молителя по този начин дружеството било лишено от възможността да се запознае своевременно с повдигнатото му обвинение и да защити интересите си чрез подаването на жалба, поради което искането следва да се разгледа като такова по чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН. Въз основа на представените доказателства и изведените въз основа на тях факти обаче не се установява да са налице предпоставките на посочената разпоредба.

В нормата на чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН са предвидени две хипотези, като наличието на която и да е от тях е основание за възобновяване на административнонаказателното производство. Първата хипотеза е, когато вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представлявано, а втората – когато лицето не е могло да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

В случая не е налице нито една от двете хипотези, тъй като от представените по делото доказателства не се установява в хода на административнонаказателното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила,

които да са довели до лишаване на лицето от възможността за участва в производството, съответно, че то не е могло да участва по причини които не е могло да отстрани. Видно е, че АУАН № 22-2200314/13.07.2022 г., с който е образувано производството, е предявен на надлежно упълномощен представител на дружеството, който е получил препис от него и е уведомен за възможността да направи възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Този факт се потвърждава и от подалия искането адв. В.. Следователно, молителят е участвал лично в хода на административнонаказателното производство и правото му на защита не е било нарушено.

Твърденията на молителя, че е налице изключително забавяне на наказващия орган при произнасянето му, в резултат на което е бил лишен от правото да обжалва наказателното постановление, не водят до извод различен от изложения. Нещо повече, според изявлението на адв. В. /обективирано в искането/, той е подал в ДИТ - С. искане за предоставяне на издаденото НП на 05.12.2022 г. /Искане вх. №22120185/05.12.2022 г./, т.е. след влизане на същото в сила. Препис от НП е получил на 19.12.2022 г. и въпреки отбелязването за влизането му в сила е можел да подаде жалба срещу него пред Софийски районен съд в 14-дневен срок, който да направи преценка за допустимостта ѝ, а тя съответно би подлежала на последващ съдебен контрол.

Административнонаказателното производство приключва с издаването на наказателното постановление, а действията по негово връчване не са част от това производство. От момента на редовното връчване на едно наказателно постановление тече срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН за неговото обжалване. При евентуално допуснати процесуални нарушения при връчване на наказателното постановление този срок не започва да тече и докато то не бъде редовно връчено не влиза в законна сила, съответно подадената срещу него жалба не е просрочена. Ето защо, дори и да е налице забавяне при произнасянето от страна на наказващия орган или да е прието от него, че наказателното постановление е връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, това не лишава лицето от правото му да обжалва, съответно не го лишава от правото да участва в административнонаказателното производство, което в случая не е направено. В този смисъл и предвид твърденията на наказаното лице, че връчването по чл.58, ал.2 е незаконосъобразно, поради което и незаконосъобразно АНО е приел, че наказателното постановление е влязло в сила, е неотнормимо към искането за възобновяване на производството. Същото възражение то е можело да направи в производството по обжалване на наказателното постановление в 14-дневния срок от узнаването за издаването му. Ето защо, правото на защита на лицето не е било нарушено и то не е било лишено от правото да обжалва, както се твърди в искането.

С оглед на всичко гореизложено се налага извода, че искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място] за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200314/24.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, е неоснователно поради липса на предвидените от законодателя предпоставки в нормата на чл.72, ар.2 от ЗАНН и следва да бъде оставено без уважение.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в

размер на 80 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. от САК, за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-22-2200314/24.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“.

ОСЪЖДА „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., ДА ЗАПЛАТИ на ИА „Главна инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.